

Rhetoricæ elaboranda. e. g. Quemadmodum qui omnia promiscue attrectat, haut tutus est à veneno: Sic qui quemvis in amicitiam recipit &c. *En! Simile.* 5. Evolvatur historia, qua sive causa s. contrarium probetur, prout expedit. e. g. Josaphat cum Ahab vid. III. Reg. 22. 4. & 32. it. 2. Paral. 19, 2. *En! Exemplum.* 6. Inveniat dictum ejusdem cum paraphrasi sensus, sed verbis diversis e. g. Prov. 13, 20. vel Eccles. 13, v. 1. *En! Testimonium.* 7. addatur Conclusio ex dictis elicienda: Cave ne amicitia & consortio aliorum temere usus damnum tibi parias. *En! Conclusio.* Tandem 8. Exordium laudabit autorem e. g. Laudatur Pythagoras, philosophus Samius (β) egregia sapientia claruit (γ) reliquit dicta utilissima. (δ) Tale est illud: Ne cuivis &c. *En! Encomion.*

Frequentissimæ connectendi formulæ; *Pamphraseos*: Quibus verbis (quo facto) indicatur. *Causa*: Etenim. *Conerarii*: E contrario. *Similis*: Quemadmodum &c. Ita. *Exempli*: Possẽm multis id, iisque illustribus exemplis probare, sed sufficiat &c. *Testimonii*: Consentit cum autore. vel: Idem vult, it. huc pertinet illud &c. *Conclusionis*: Quæ cum ita sint, agite. NB. TIRONIBVS ISTA SCRIBIMVS.

PROGYMNASMA IV. GNOME.

1. ORDO. Chria immediate sequitur *Gnome*, parum quippe ab illa diversa.
2. ΕΥΡΕΜΟΝ. GNOME à γνώσκω cognosco descendit; latine *sententia*, quod sit ejus, quod animo sentimus aut cognoscimus, prolatio.
3. ΟΜΑΝΟΥΜΕΛΑ. Sumitur (1) pro animi conceptu (2) pro figura Rhetorica, (3) pro Progymnasmate.
4. DEFINITIO. Γνώμη ἐστὶ λόγος ἐν ἀποφάνεσι κεφαλαιώδης ἐπὶ τι προτρέπων, ἢ ἀποτρέπων. Sententia est oratio brevi complexu aliquid enuncians (*in enunciatione summaria*), quod conducit ad hortandum vel dehortandum.
5. DIFFERENTIA. A Chria differt *Gnome* (1) quod Chria refertur ad personam; *Gnome* sententiam tractat nulla persona facta mentione: (2) Chria etiam est practica & mixta; *Gnome* tamen verbalis.